Buruk

Cem Adrian

Artık senin olmadığın bu ev...
Benim cehennemimdir
Bıraktığın bir yarım hayat...
Benim tesellimdir

Gözyaşlarım akmıyor artık
Gözyaşlarım senindir
Bak çocuklar hiç gülmüyor artık
Bunun suçu benimdir

Ah içimde...
Ah içimde...

Sen giderken eğilen yüzüm...
Benim acizliğimdir
Bastığın her kaldırım taşı
Senin cinayetindir

Durdurmuyor, hiç durmuyor artık...
Zaman felaketimdir
Her gün can alıp, her yeni gün veren...
Umut, benim zehrimdir...

Ah içimde...
Ah içimde...

Kırık dökük bir can
Yitik bitik bir kalp
Yanık yenik bir aşk var içimde...
Zifir siyah bir his
Feryat figan bir ses
Emanet bir nefes var içimde...
Kırık dökük bir can
Yitik bitik bir kalp
Yanık yenik bir aşk var içimde...
Zifir siyah bir his
Feryat figan bir ses
Emanet bir nefes var içim hep...

Buruk, buruk, buruk, buruk, buruk...

Seni, sen giderken gelen yağmurlara emanet ettim
O çok sevdiğin kır çiçeklerine, vazgeçirip sonbahardan...
Seni taze ilkbaharlara emanet ettim...
Seni çıkmaz sokaklardan, uzun yollara...
Karanlıktan aydınlığa emanet ettim...
Derinlerden bulutlara, siyahlardan beyazlara emanet ettim
Tüm yazgıları silip ellerimle, seni başka bir kadere emanet ettim
Seni kendimden sakınıp, bir başka kalbe emanet ettim
Seni bir felaketten esirgeyip, bir umuda emanet ettim
Buruk, buruk
Buruk, buruk

Sponzor: www.srovnavac.cz - vyberte si pojištění online!